

GORIŠKA STRAŽA

Izhaja vsak pondeljek in četrtek ob 8. uri predpoldne. ::
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo leto 30 L.
Na naročila brez dopolnene naročnine se ne oziramo.
Odgovorni urednik: ROMAN CEJ.

1923

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se plačajo naprej in stanejo 6 L. v visočini enega cm v enem stolpu.
List izdaja konsorcij »GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk »NARODNE TISKARNE« v Gorici.
Uprava: ul. Vetturini 9. Ured.: ul. Mameli 5. (prej Scuole.)

Jamo so nam kopali...

Goriških Italijanov se je lotila žalost in jeza, da je glavno mesto Gorica padlo pod oblast Vidma. Ogorčenje se ne more umiriti in dolgo, dolgo časom ne bo učinkilo med goriškim prebivalstvom. S prav divio si lo bo pa planilo na dan šele tedaj, ko bo začelo počasno gospodarsko propadanje goriškega mesta.

Da je Gorica oropana svoje vodilne vloge, se moramo zahvatiti popolni politični nesposobnosti goriških italijanskih strank.

Mi Slovenci smo že pred letom spoznali, da se bo hotel Videm polasti naše dežele, če da je Goriška po ogromni večini slovenska, da pride torej vse gospodarsko in politično življenje dežele pod oblast in komando Slovencev.

Vedeli smo, da bodo tako govorili, kajti le narodni razlogi zamorejo danes učinkovati v Rimu. Če bi Videmci odkrito priznali, da hočejo le gospodarsko izrabljati in izmožgavati goriško ljudstvo, bi iih v Rimu vrgli iz sobe.

Vsled tega so naši zastopniki v deželnem zboru skupno združili. Pettarinom napravili sklep, da se Slovenci odrečijo deželnozborski večini, zato pa mora ostati celokupna dežela nedotaknjena. S tem je bil zadan Vidmu najhujši politični udarec. Izbili smo mu iz roke edino orožje.

Kako bo mogel Videm trditi, da pride Goriško pod komando Slovencev, če so Slovenci izročili oblast nad deželo Italijanom? Če je Italijanom zagotovljeno vodstvo in večina, čemu naj bi ne ostala dežela taka, kot je?

DOL S SLOVENCI

To je bila edina pot, po kateri se je dala rešiti goriška dežela in njen glavno mesto. In res, Vidmu je sklep goriškega deželne zboru zmešal čez noč vse račune. Tla so se vdrlala pod njegovimi nogami. Toda glej, iznenada mi je skočil na nomoč zveznik iz Gorice. Dvignili so se goriški fašisti in šli v hoi proti sklepu dež. odbora. »Slovence je treba ukrötiti!« so vpili. »treba jim je zlomiti tišnik!« Dajmo iih žive raztrgati. Kos Vidmu, kos Trstu in kar ostane, bo za nas. Zvezimo iih v verige, ker so preživi in nevarni.«

Zahtevali so torej, da bi bili Slovenci brezpomembna manjšina v Trstu, manjšina v Gorici, neznatna manjšina v Vidmu, izkoriščani po Trstu, izkoriščani po Gorici, izkoriščani po Vidmu.

Trojno izkoriščanje iih bo že ukrötilo, te trmaste in žilave ljudi.

Orožje, ki smo ga iztrigli Vidmu, mu so potisnili zopet v roko. Vse ostale ital. stranke razen ljudovcev in socialisti so kakor teleta sledile fašistom.

PADLI SO SAMI NOTER.

Toliko časa so črnili in napadali Slovence, da jim je Rim začel verjeti. »Slovenci so res neverni, Bog obvari, če ostanejo skupaj v dosedanjii goriški deželi. Zato razkosaimo iih. Nekaj iih dajmo v Trst, vse ostale pa v Videm. Maihine goriške dežele brez gor ne dovolimo nikdar, ker taka drobna deželica ne more samostojno živeti. Je prešibka in gospodarsko gotovo pogine. Zato vsi k Vidmu!«

Tako je šla vsa dežela z Gorico vred rakkom žvižgat. Nož, ki so ga dali zonet Vidmu, je treščil v njih lastna prsa. V jamo, ki so jo nam kopali, so se sami zvrnili. Bič, ki so ga pletli za nas, je zaplesal po njih lastnih plečih. Zvijali so za nas vrv, sedaj visijo sami na nie.

Tudi Slovence je hudo zadel vladni udarec. Nikdar in nikoli se ne bomo spričaznili z Vidmom in dosledno se bomo borili za samostojno goriško deželo. Mi ne maramo varuhov in ierobov, kajti zreli in smosobni smo dovolji, da na lastni zemlji sami gospodarimo. Toda mi si bomo znali v še tako težkih razmerah pomagati. V našem ljudstvu je življenjske sile dovoli, da se vzdigne in ostane trdno na lastnih nogah. Nas ne boste podrli. Za gospodarsko življenje goriških Italijanov pa je usoda za vselej zapečatena.

S samostojno deželo ste legli v grob, od koder ni vstajenja.

Dolžnost vsakega slovenskega kmeta je, da se naroči na „Goriško Straža“!

Kaj se godi po svetu.

Zadnjič smo poročali, da so se gospodje na konferenci v Parizu temeljito skregali radi nemške odškodnine. Francoz je hotel po vsej sili, da mu prijatelji dovolijo zasesti nemško ruško kotlino. Dobro vam je še v spominu, kako je Anglež planil razjarjen po koncu in udaril z vso silo po mizi. Spominjate se še tudi, kako je nato vzel kovček in odpotoval v London. Francoz, Italijan in mali Belgijec so ostali sami v Parizu in tuhtali, kaj sedaj. Francoz, ki je vročekrven in nagle jeze, je zavplil: »Udarimo Nemca! vkorakajmo v ruško kotlino!«

POHOD V NEMŠKO DEŽELO.

In tako prodira sedaj Francija za celi črti v Nemčijo. Osemintrideset vlakov, polnih vojaštva drdra v ruško kotlino. Prvi del vojske šteje 45.000 mož, med njimi je 25.000 zamorcev. Pred francosko vojsko prodriajo železni naskočni vozovi, spremila jo konjenica, dva regimonta težkih topov in nad vso deželo krožijo številni zrakoplovi. Rurska kotlina je eden najbolj gatestih krajev na svetu. Sama krasna in sijajna mesta z lepimi ulicami in velikanskimi palačami. Maločje je ljudstvo takoj gosto naseljeno. Po ulicah in trgih teh silnih mest mrzoli in vrvi sedaj vse polno francoskih vojakov in častnikov v bojni opravi. Zdi se, kakor da se je vrnila v te kraje svetovna vojna. Vojaštvo je zasedlo pošto, brzjav, policijo, železnico in vzelo vso javno upravo v roke. Sedaj je Francoz zadovoljen! Postal je gospodar silnih rudokopov in iz njih bo črpal neizmerno boga stvo. V dnu si že predstavlja, kako gospoduje čez vso industrijo Evrope. To je njegova velika sanja.

Francoz je delal na vse kriplice, da bi mu Nemčija ne plačevala redno odškodnine. V veselje mu je naravnost bilo, da Nemec ne more plačevati. Kajti tako je našel šele vzrok, da vdre v njegovo zemljo.

Z ZVEZANIMI ROKAMI.

Kaj naj Nemčija napravi? Antanta ji je vničila sijajno vojsko, vzela ji je zrakoplove, vse topove, vse strojne puške, vzela njen sijajno mornarico. Prva armada na svetu je zginila s površja zemlje. Nemci so slekli

do nagega, zvezali so ga na nogah in rokah. Velikam je danes v taki stiski, da se ne more ganiti. Edino, kar mu je ostalo, je protest. In res se dviga iz sredine nemškega ljudstva vihar ogorčenja, ki buči strašno po celi Nemčiji. Na Bavarskem se vršijo burne demonstracije, v Berlinu brzda delavski voditelji le z naivečim naporom razlučene množice. Vse stranke, od kapitalistov do komunistov, so v tem trenutku edine. Francoz se boji, da izbruhne v rurskih premogovnih splošna stavka ali celo upor nemškega delavstva. Tudi za ta slučaj ima že pripravljeno orožje. Če se rudarji ne pokorijo Francozu, jim ustavi živež. Živež ali plačo bo preimel le tisti delavec, ki izroči Francozom gotovo kolčino izkopanega premoga. Če noče torej uždar umreti lakote, mora vzeti kramp v roke in dežati.

To postopanje Francozov je vzbudilo odpor tudi v Franciji sami. V Parizu je delavstvo na velikanskem zborovanju napovedalo boj francoski vladni. Neštete množice francoskega proletarijata so proglašile solidarnost z nemškimi brati. Francoski delavski voditelji Cachin je odpotoval celo v ruško kotlino, da naščuva Nemce na splošno stavko. To je skraino nevarna stvar. Fajti francosko vojaštvo bi nemudoma zatrilo vsak tak poskus v krvi.

KONEC ANTANTE.

Anglež noče pomagati pri takki stvari. Raje se je umaknil in si umil roke. Obrnil je hrbet do sedanjam tovarišem in začel hoditi svojo pot.

Zveza med Francozom, Angležem in Italijanom, ki se imenuje antanta, je s tem raztrgana. Dolgo časa so bili prijatelji in se ljubili. Držali so trdno skupaj med vso vojno. Ko je pa nastopil mir in si je bilo treba deliti plen, tedaj se je prijateljstvo jelo krhati, dokler se ni te dni razbilo. Za Anglijo in vse človeštvo nastopa nova doba politične zgodovine. Vse kaže, da se bosta združila Anglež in Amerikanec in se obrnila za vedno od Francoza in Italijana. Fronta sovražnikov Nemčije je razbita.

NEUKROČENE STRASTI.

Italija je šla s Francijo. Dobiла bo sicer nekaj premoga, a povečala nesrečo Nemčije ter uvrnila francosko oblast nad Evropo. Toda že zadnjič smo slišali, da se Italija ne briga preveč za zunanjji svet, ker ima v notranjosti obilo dela.

Uredila je nove pokrajine in raztrgala Slovence, preosnavljala armado, ustvarila narodno brambo fašistov, odpušča iz službe uradnike in železničarje, izdaja odloke o načemnini in zidanju hiš, ter kroti strasti, ki divijojo po državi. Kajti še sedaj ni prišel v deželo red in mir, ki ga je obljubil Mussolini. V neapoljskem okraju so bili pred včerajšnjim krvavi boji med fašisti in ljudovci, ki so se končali z umoru.

V mestu Cagliari na Sardiniji so zasedli fašisti s silo občinske dom. V Pisi so izbruhnili spori s fašisti, ki so se končali z umorom. V mestu Pratu pri Firencih je prišlo do krvavih spopadov, ki so se zaključili s požigi hiš in umorom. Tudi v drugih pokrajinal besnijo še strasti v prebivalstvu. Tako so pretepli fašisti - znanega socialista Angelottija, ga tirali na njihov sedež ter ga prisili, da je izplil 300 gramov ricinovega olja, jodel čokolado, pomešano z barvami, ter ga nato pretepli še z bikoviko.

Upamo pa, da se navzlic vsem povrne s časom v državo mir in red, kaiti red je podlaga vse kulture.

Sodnije na Jutrovem.

Organizacija sodnikov Julijanske Krajine je odposlala 1. januarja t. l. Mussoliniju spomenico, v kateri zahteva, naj se nemudoma odpravi na sodnihah slovenski jezik. Sramotni spis je prišel v javnost šele včeraj. Da bo zvedelo naše ljudstvo, s kakšnimi sodniki imamo opravka v naši pokrajini, priobčujemo v izvlečku spomenico, četudi se nas loteva gnuš. Italijanski čuvrji pravice pripovedujejo Mussoliniju, da se mora Trst še vedno po štirih letih odrešenja uklanjati avstrijskim odredbam in priznavati slovenski jezik na sodnihah. Pred letom 1890 se nobenemu niti ni sanjalo, da bi se moglo na sodniji v drugem jeziku razpravljati kakor izključno v italijanščini. Prosvitljeni sodniki poročajo Mussoliniju tudi, da so se leta 1883 razsodbe celo v Cerknem proglašale v italijanskem jeziku. Štiram ali petim slovenskim odvetnikom, ki jih je podpirala avstrijska vlada se je posrečilo doseči priznanje slovenskega jezika na sodnihah v Julijski Krajini. Ti slovenski odvetniki se predznejo zahtevati, da se uvažuje in razpravlja celo danes in to celo na sodnihah v italijanskem Trstu v slovenskem jeziku.

In to samo radi tega, ker so še vedno v veljavi avstrijske

naredbe, ki so bile izdane iz soraštva nasproti Italijanom.

Tržaški sodniški uradi, so upali, da se nemudoma po odrešenju, iztrebijo vsi tuji jeziki iz sodniških dvoran.

Končno izjavljajo vsemogočni sodniki, da se mora čimprej napraviti konec jezikovni zmeddi, ki žali narodni čut cele Italije.

Neobhodno je potrebno, da se uvede na vseh sodnihah v Julijski Krajini izključno italijanski jezik. Ta potreba je upravičena iz zgodovinskih, narodnih in političnih razlogov.

To je v bistvu spomenica sodniške zveze v Julijski Krajini. Jedro spomenice je v tem: tudi na sodnihah v Cerknem, Idriji, Bovcu, Kobaridu, Tolminu, Kanalu, Ajdovščini, Vipavi, Pestojni, Komu bi moral zavladati izključno italijanski jezik.

Zemlja, slovenska, denar, s katerim je bilo sezidano sodniško poslopje, slovenski; stranke slovenske; odvetnik, Slovenec; mogoče celo sam državni pravnik, Slovenec. Toda vsi ti ljudje bi ne smeli govoriti med seboj v slovenskem jeziku, temveč v italijanskem. Če bi pa ne znali italijanščine, bi moral nastopiti tolmač in jim omogočiti sporazum. To bi bila sicer še vedno sodnija, toda takšne ne najdete niti pri Indijancih.

Ljudovci za avtonomijo.

Poslanec Degasperi, ki načeljuje 106. poslancem ljudske stranke v rimski zbornici, je na sv. treh kraljev dan imel v Tridentu pomemben govor. V uru, ko je fašizem vničil starodavne avtonomije Tridentinske in Julijanske Krajine, smatra Degasperi za potrebno, da ljudska stranka vnovič visoko dvigne prapor avtonomistične misli. Temelj ljudovskega programa — je nadaljeval Degasperi — je svoboda in avtonomija občin, dežele, pokrajine. Te enote se stavljajo ljudske države, katera spoštuje vse te naravne edinice. Ljudska stranka je ta ogelinj kamen postavila na kongresu v Benečkah leta 1921.

Največji državniki italijanskega preporoda so bili naklonjeni avtonomistični misli. If v letih, ko je centralizem zavedel državo v težko zagato, ie znova udaril iz italijanskega ljudstva na dan klic po avtonomiji občin, dežel in stanov. Ljudska stranka je dvignila to zahtevo na šeit in ne bo popustila od nje.

Nato je poslanec Degasperi prešel na vprašanje novih pokrajin. Opisal je triletno borbo novih pokrajin za občinsko in deželno avtonomijo. V tem boju je stala ljudska stranka na čelu avtonomistov. Sedaj pa je vladava raztegnila na nove pokrajine italijanski občinski in deželnii.

zaikon, in stem na en mah vničila avtonomijo. Poslanec izraža upanje, da bo vladava čimprej udeistvila svoje načrte o decentralizaciji. Že se množijo v vrstah fašistov glasovi, ki terajo decentralizacijo.

Govornik je končal z mislio, da stoji izven ljudovskih yrst pripadniki drugih narodov, ki so tudi avtonomisti. Ljudska stranka od boja za avtonomijo ne bo odnehalo, ker nien cili je, prenoviti ustroj države.

SOŽALNICA DON STURZA.

Vodja italijanske ljudske stranke je poslal Degasperiju in tridentinskemu ljudstvu sledečo brzojavko: »Delim z vami žalost, radi odprave avtonomije, za katere se tušli avtonomistična Italija bori že 22 let. Ljudska stranka tudi danes poudarja svoji avtonomistični program. Živo želi, da bi iz nedotakljive avtonomije ljudstva mogla vzeti svoboda samoupravnih teles.

Politični tajnik don Sturz, kakor smo v prvi številki »Straže« poudarili, niso le Slovenci tisti, ki zahteva avtonomijo ljudstva. Po vsej Italiji odmeva že klic po avtonomiji! Kljub fašistovskemu pritisku raste gibanje vedno krepkeje. Najboljši dokaz je govor Degasperiju in brzojavko Sturza.

Teptanje zakona,

Mnogo je duhovnikov, učiteljev, obrtnikov in tudi delavcev na Primorskem, ki niso z aneksijo postali državljanji po polnem pravu, temveč imajo zgolj pravico do opcije.

Pravico do opcije določuje člen 71. in 72. svetogermanske pogodbe. Člen 71. daja pravico opcije onim, ki so v novih pokrajinah pristojni, a ne tu rojeni, kakor tudi osebam, ki so postale pri nas pristojne šele po 24. maju 1915. in osebam, ki so tu pristojne samo radi službe.

Te osebe imajo po zakonu pravico do državljanstva in država jim ga ne sme odbiti. Vsem drugim, ki so zapadeni v členu 72. in nekem kr. odloku iz leta 1920, pa država po svoji

volji in brez razloga lahko odnese državljanstvo.

Kraljeva prefektura v Trstu pa je protipostavno zbrisala vsako razliko med enimi in drugimi in samovoljno podeljuje državljanstvo, kakor se ji zdi in zlubi. Višek je v tem, da se kr. prefektura sklicuje pri teptanju zakona na zakon sam, in sicer na čl. 73.

Tako je do danes vladava, kolikor nam je znano, odbila skoro vsem ljudem jugoslovenske narodnosti brez vsakega razloga državljanstvo. Tako hoče kr. prefektura v Trstu v vsakem slučaju deliti milost ne pa pravico.

Načrt italijanske vlade je tudi v tem slučaju jasen. Temu ljudstvu je treba vzeti nčitelja in

Jules Verne:

ČRNA INDIJA

ROMAN.

Prosto poslovenil Z. Z.

Po teh besedah je James Starr objel najstarejšega rudarja, ki so mu solze stopile v oči. Nato so pristopili plezalci iz različnih jam in zadnjic podali inženjeru roko, medtem ko so ostali rudarji mahali s čepicami in dajali svojim čustvom izraza v vzklikih: »Zbogom, James Starr, vodja in prijatelj naš!«

To slovo se je rudarjem globoko vtisnilo v srce. Le polagoma so mračni zapustili obširno dvorišče. Okrog Jamesa Starra se je zgrnila tišina, ki je kmalu zakraljevala nad tem prej tako življenja polnim krajem.

Ob Starru je ostal samo še edini mož, to je bil nadpaznik Simon Ford. Kraj njega je stal petnajstletni mladič, njegov sin Harry, ki je bil že nekaj let zaposlen v tem rudokopu.

James Starr in Simon Ford sta poznala drug drugega in se tudi spoštovala.

»Zbogom, Simon«, je dejal inženjer.

»Zbogom, gospod James«, je odvrnil nadpaznik, »ozioroma, recite mi raje: Na svidenje!«

»Da, da, Simon«, je ponovil James Starr, »saj veste, da me bo vedno razveselilo, kadar se bom sešel z vami in mogel pokramljati o onih lepih, starih časih, ki smo jih tu preživelii.«

»Vem, gospod James.«

»Moja hiša v Edinburghu vam bo vedno odprta!«

»O, Edinburgh je daleč«, je odvrnil nadpaznik in zmajal z glavo: »o, to je zelo daleč od dorhartske Jame!«

»Daleč, Simon, kje pa vendar mislite bivati?« »Tu, na tem mestu, gospod James; mi tega kraja ne zapustimo! Moja žena, moj sin in jaz si bomo že znali urediti, da bomo mogli ostati rudniku zvesti!«

»Ostanite zdravi, Simon«, je odgovoril inženjer, ki se je komaj obvladal, tako ga je prevzelo.

»Ne, vam rečem še enkrat, ne ostanite zdravi«, temveč na svidenje, gospod James. Verujte Simonovi besedi, še se snideva tu, v Aberfoyle!«

Inženjer ni hotel ugrabiti nadpaznika te poslednje nade. Mladega Harryja je objel z vso prisrčnostjo, Simonu Fordu pa je zadnjič stisnil roko in zapustil dvorišče.

Ta prizor se je torej odigral pred desetimi leti, toda navzlic nadpaznikovi želji, da bi se vnovič sešla, ni gospod Starr čul o Fordu poslej ničesar več. Po zelo dolgem razstanku pa je zdaj nenašoma prejel od Simona Forda pismo, v katerem ga ta vabi, naj brez odloga odpotuje v Aberfoyle, v star premostnik.

(Dalje.)

z. Društva! Predpust je prišel. Pozivljamo vse zavedne člane in članice, da o prilikah porok, veselic in prireditev nabirajo za sklad Prosvetne Zveze.

Zbirka kupletov.

Našim društvom naznajamo, da izda Prosvetna Zveza v najkrajšem času zbirko kupletov, ki so jih zložili razni

skladatelji, med njimi tudi naš priljubljeni V. Vodopivec. Ti kupleti bodo nudili obilo zabave pri pustnih veselicah. Društvo, ki povprašujejo do kupletih, priporočamo poleg omenjene zbirke, ki bo šele izšla, St. Premrla »Smrkav kuplet« in 3 Grumove kuplete, ki jih ima v zalogi Knjigarna K. T. D. v Gorici.

Koliko časa bo trajala vojaška služba.

Vlada je priobčila kraljevi odlok, ki urejuje na novo vojaško službovanje. Važni ukrep vsebuje sledeča določila:

1. Vojaška služba traja redno 18 mesecev.

2. Izjemoma se zniža službovanje na 3 mesece.

3. Pravico do 3 mesečne službe ima edini sin očeta, ki je stopil v 65. leto starosti. (Ne 60. leto, kakov je pisala domotoma »Edinost«).

Nadalje imajo pravico do 3 mesečne službe:

4. Edini sin očeta, ki nima še 65 let, je pa trajno nesposoben za primerno delo.

5. Edini sin očeta, ki nima še 65 let, je pa vsled vojaškega službovanja pohabljen ali vpočoken.

5. Prvorjeni sin očeta, ki se nahaja v enakih okolnostih kakor zgoraj (torej 65 let star ali pa mlajši od 65 let, toda trajno nesposoben za delo v vojaški službi pohabljen ali vpočoken), če nima nobenega sina, starejšega od 16 let. (Ne 20 let kakor piše pomotoma »Edinost«).

6. Edini sin matere vdove, dokler je vdova.

7. Prvorjeni sin matere vdove, dokler je vdova in če nima sinov, ki so starejši od 16 let. (Ne 20 let, kakor piše pomotoma »Edinost«).

Edini sin vdove je torej brez pogojno upravičen služiti le 3 mesece, prvorjeni sin pa le tečai, če ni nobenega drugega sina, starejšega od 16 let.

8. Edini vnuk deda, kateri je stopil v 70. leto starosti in ki nima sinov nad 16 let starih.

9. Edini vnuk babice, ki je vdova in nima sinov nad 16 let starih. Ni treba, da bi babica imela 70 let, je lahko tudi mnogo mlajša.

10. Prvorjeni sin brez očeta in matere, ki nima bratov nad 16 let starih.

11. Edini brat sester brez matere in očeta, ki so nenoroženc ali pa vdove brez sinov, starili nad 16 let.

Vpočekanec ne sme torej imeti nobenega brata in od njegovih sester ne sme imeti nobena moža.

12. Zadnji sin brez matere in očeta, ki ima brata, kateri je trajno nesposoben za delo, aka (in ne ali, kakor stoji v »Edinosti«) se mora smatrati druge brate za nedostajajoče v družini.

13. Prvorjeni (ni treba, da je

edini) sin matere vdove, če je njegov oče umrl na ranah ali bolezni, ki si jih je nakopal v vojaški službi.

14. Prvorjeni brat med osnotelimi otroci, če je njih oče umrl vsled bolezni ali ran, ki si jih je nakopal v vojaški službi.

15. Edini potomec družine, če je njegov oče umrl na bolezni ali ranah, ki si jih je nakopal v vojaški službi. (Oče mora biti mrtev. Če oče še živi, ter ni star 65 let in trpi na bolezni, ki jo je dobil v vojaški službi, mora edini potomec 18 mesecev k vojakom in ne 3 mesece, kakor pomotoma piše »Edinost«).

16. Pravico do 3 mesečne službe ima tudi vojalk, katerega prvni brat je umrl na bolezni ali ranah, ki si jih je nakopal v vojaški službi. Ta pravica se izgubi, če je že drugi brat iz istega razloga služil le 3 mesece.

17. Nadalje vojalk, čigar brat je pohabljen ali vpočoken vsled vojaške službe. Ta pravica se izgubi, če je že drugi brat služil iz istega razloga samo 3 mesece.

Kot neobstoječe člane družine je smatrati tiste osebe, ki so 1) trajno nesposobne za delo, ki so 2) odsotni (proglasiti jih mora za odsotne sodišče) in 3) osebe, ki so v zaporu za dobo 12 let.

IZREDNA OPROŠČENJA.

Vojni minister pa sme v posebnih slučajih določiti, da se oni vpočlicanci, ki imajo pravico do 3 mesečne službe, popolnoma oprostijo vojaščine. »Straža« je pisala zadnjič, da se bodo vsi taki vpočlicanci opustili vojaške službe, toda kakor vidimo iz odloka, bo vojni minister oproščal tačke fanteje od slučaja do slučaja. Treba bo torej vlagati prošnje. Nadalje sme minister poslati domov vse ali le nekaterje vojake, ki so telesno slabob sposobni za vojaško službo, ali so manjši od 1 m. 54 cm. Vojaška doba se sme skrašati tudi tistim vojakom, ki so dovršili tečaj za predvojaško izobrazbo. Nadalje pošlje lahko minister pred časom domov vse vojake, ki so se posebno izkazali v vojaški službi in so bili vzornega vedenja. Službena doba se lahko izjemoma skrajša tudi v slučaju posebnih družinskih razmer.

Končno je ministru dana splošna oblast, da dovoli vojakom, ki so sedaj pod orožjem, krajšo službeno dobo nego 18 mesečna.

Ali si že plačal naročnino „Goriške Straže“ za 1923?

Pošli takoj 15 L. pa dobis „Goriško pratik“ zastonj.

MESTNE NOVICE.

Razkroj goriškega fašizma.

Gibanje goriškega fašizma je v razkrjanju. Zmedo je povročila med fašizmom v Gorici vest, da se Goriška združi z Vidmom.

Jasno je, da je fašiste, ki so rojeni v Gorici neprijetno zadebla odredba fašistovske vlade, da se uniči samostojnost goriške dežele in neodvisnost Gorice. Tudi brzjavke, ki jih je posiljal Mussolini senatorju Bombiču, fašistom in vsej italijanski javnosti, da so za Goriško neprijetno odredbo narekovali oziri na državno in narodno celoto, niso mogli pomiriti in zadowoliti fašistov, rojenih na Goriškem. Ravno nasprotno pa je vplivala odredba ministerskega sveta na fašiste iz starih pokrajin kraljevine Italije. Ti so bili z njo popolnoma zadovoljni. Pozdravili so tudi priliko, da se spravijo na domače goriške fašiste z najrazličnejšimi očitki, da so proti Mussoliniju in njegovi vladi, da so nedisciplinirani. Zahtevali so od njih, da se ukažo fašistovske vlade brez najmanjšega odpora vdajo. Ukrnili so vse, da bi očrnili domače goriške fašiste pri Mušsoliniju in drugih merodajnih voditeljih fašizma. — Med drugim so poslali fašisti železničarji iz starih italijanskih pokrajin na Mušsolinija sledič brzjav: »Fašisti - železničarji v Gorici, udani svetim narodnim čustvom so podvrgeni nasilju proti italijanskim elementov, ki so započeli tudi protivladno gonjo. Prigodili so se celo spopadi. Tudi fašisti sramotijo presvitlega voditelja. Prosimo zaščito in spostovanje svetih idealov domovine. Zastopnik železničarjev: Lanzavecchia.

Dne 8. januarja, pozno zvečer je zborovalo vodstvo fašistovske železničarske zveze. Ker se je pojavilo celiko nasprotstvo med domačimi fašisti in onimi iz kraljestva, so fašistovski železničarji sklenili sledče:

1.) Železničarska zveza se nemudoma razpusti; 2.) sedanje vodstvo se spremeni v akcijski odbor. 3.) Ustanovi se nova fašistovska zveza iz pristnih in vernih italijanov. 4.) Prepoveduje se vsak stik s krajevno skupino fašistovske stranke v Gorici.

Iz vega je razvidno, da smatrajo železničarji - fašisti iz starih pokrajin edino sebe za pristne in pravoverne Italijane. Mnogi so mnenja, da so vprizorili proti domačim - goriškim fašistom grdo gonjo samo radi tega, da lahko vržejo iz svoje zvezze vse železničarje - Goričane in druge njim neljube osebe. Za vsem pa tiči skrb za kruh: Vlada hoče odpustiti 60 tisoč železničarjev iz službe. Fašisti iz starih pokrajin hočejo, da odpusti vlada goriške, domače fašiste. Njih pa naj pusti v službi.

Pismo videmske sestre.

Sedaj, ko je Videm dosegel, kar je hotel, se dela zelo prijaznega Goričanom. Gosподarsko nadvlado nad goriškim mestom so dosegli in zato so postali do Gorice čez noč zelo ljubezni. V tolažbo za gospodarsko smrt je poslal videmski župan Spezzotti Gorici javen pozdrav v roke senatorja Bombiga. Pisemce med drugim pravi: »Vam, Jurij Bombič, ki ste za sveto Gorico toliko delovali in trdeli. Pošilja v času jeze in užalostnosti naš Videm iskreno in ljubezni polno besedo.

Poslušajte in doumite našo besedo. To zahteva vaši veliki pokojniki, ki niso imeli tolažbe, da pozdravijo bleščečo zario svobode, to zahteva Karrel Favetti in Horacii Rismundo. (Ta dva moža sta znana goriška italijanska rodoljuba. Op. ur.) To zahtevajo tremetajoči duhovi naših junakov iz Osoppa in Moghere in vsi oni, ki jih je dala postreliti Avstrija na našem griču... To zahtevajo vaši mučeniki, vaši begunci, vaši preganjanci in več kakor 14 tisoč vojnih sirot.

Kaj hoče Gorica? Biti hoče v sredi tujerodnega ljudstva še nadalje središče, iz katerega se širi italijanstvo.

Kaj hoče Videm? Ustvariti hoče z združeno Furlanijo najmogočnejo trdnjava in največjo silo narodnega prodiranja na našbolj občutljivi meji domovine.

Pri izvrševanju te velike naloge bo potreboval Videm vsestranske pomoči Gorice. Kakor mora imeti tudi Gorica popolno gotovost, da bo Videm z njo sodeloval v popolnem bratstvu.

Cemu bi si torej napovedovali vojno? Ali mislite, da iz gor ne gledajo več na nas soražniki s srepmi očmi, v katerih se bliska obenem stari gnev in nov pohlep?

Nič ne sme več ločiti Vidma od Gorice, Gorico od Vidma. Obe šestri morata sedaj razširiti roke, da se objameta...

Tako se glasi prelepo pisemce Vidma. Mi smo mnenja, da ne bo nič pomagalo. »Obe sestri« bosta morda res razširila noke, toda ne da se objameta, temveč da se pošteno nabunkata in si izpulita lasi iz glave... Prej je Videm zasadil Gorici nož v srcé, sedaj pa pravi: »Bodim prijatelji! Daimo se objeti, saj veš, da sem te zabodel iz same ljubezni. Niti od daleč ne slutiš, kako dobro je zate, da si zaboden!« Res, čudne, zelo čudne so take sestre.

Koncert Goriškega kvarteta. Danes zvečer točno ob 9. uri se bo vršil v dvorani Mazzini koncert Goriškega kvarteta z zelo zanimivim sporedom, Vstopnina 2 lire. Sedeži 3 lire.

Slošno slovensko žensko društvo v Gorici naznana, da otvorí tečaj za praktično šivanje in krojenje za gospe in gospodčne. Obiskovalke bodo pričaše blago, katero jim bo spretna Šivilja urezala s potrebnimi navodili tako, da si bo lahko vsaka obiskovalka tečaja delo sama doma ali pri tečaju

duhovnika, izobraženega kmeta in delavca, potem bo naše. Potem ga bomo vodili in vladali, kakor se bo nam zljubilo.

Gospoda pa naj ve, da se tru-

di in napenja zastonj! Vsi vaši napor, se bodo ravno tako zlomili, kakor se je zlomil naval Nemcov ob trdem značaju slovenskega ljudstva.

KAJ JE NOVEGA NA DEŽELI.

Nesreča v Ložicak.

V zadnji »Gor. Straži« smo poročali o veliki nesreči, ki se je dogodila v Ložicah dne 6. januarja na sv. tri kralje. V municipiskem skladišču, ki se nahaja konaj sto do dve sto korakov od vasi oddaljeno, se je sprožila granata. Štirje delavci so bili ubiti; 7. oseb je bilo ranjenih, med temi tudi trije domačini: poštarski Brdou Alojzij, poštarska Drašček in gostilničarka Krašček Karolina. Eksplozija je povzročila tudi veliko škodo na poslopjih v Ložicah in v Globnem pri Desklah. Na lice mesta sta prišla takoj po nesreči viceprefekt iz Gorice in divizijski general. General je naročil precenti vso škodo. Poškodovana so bila poslopja 33, posestnikov v Ložicah in 10. posestnikov v Globnem. Škoda znaša nad 180 tisoč lir. Dolžnost vlade je, da poskrbi, da ne bodo revni posestniki trpeli te škode, temveč da prisili firmo, ki je za to nesrečo odgovorna, da izlača prizadetim poškodovancem vso škodo do zadnjega vinarja. To lahko še z večjo upravnostjo zahtevamo, ker je domače županstvo pravočasno opozorilo viceprefekturo v Gorici na grozčo nevarnost. Župan na Anhovem g. Tinta je že 12. avgusta 1922. opozoril s pismom št. 797-22 viceprefekturo v Gorici na premajhno oddaljenost municipijskega skladišča od vasi Ložice. Povdarjal je, da pomeni ta bližina veliko nevarnost za življenje in imetje domačega prebivalstva. Zato je tudi zahteval od viceprefekta, da primerno ukrene, da se ta nevarnost odstrani. Isto zahtevo je domače županstvo v drugič in tretjič ponovilo.

Županstvo je prejelo dne 15. septembra 1922. od viceprefekture pod št. 7164-B. slediči odgovor: na... Vašo vlogo z dne 11. avgusta v zadevi municipijskega skladišča Vam pojasnjemo, da ni takozvano municipijsko skladišče v Ložicah nič druga kot začasno mesto, na katero se dovaža strelivo, da se ga izprazni. Z delom so že začeli ter se živahno nadaljuje, tako da bodo v kratkem času izčistili to cono. Strelivo se pa ne bo na omenjenem mestu izpraznjevalo, ker bi moglo vznemirjati ljudi in oškodovati nepremičnine. Municipijski urad v Gorici me poplašča, da popolnoma zagotovim domače prebivalstvo, da je izven vsake nevarnosti, ker se zbiranje streliva vrši po posebnih predpisih in v posebnih okrajih, da so neudeleženci pri delu popolnoma na varnem. Za viceprefekta je podpisal Gotardi.

Županstvo je na ta dopis še isti dan odgovorilo, da ga jemlje na znanje ter da odklonja najmanjšo odgovornost za vsako morebitno nesrečo, ki se lahko pripeti vsled nakopičenja muničije v bližini sela Ložice, bodisi ljudem ali pa na imetu. Čisto jasno je, da ne zadene domačega prebivalstva pri vsej nesreči niti najmanjša odgovornost; domače županstvo je po svoji previdnosti — za kar mu se na tem mestu najtopleje zahvalimo — pravočasno in energično izpolnilo svojo dolžnost. Zato morajo dobiti družine ubitih, ranjenih in poškodovanci popolno odškodnino, naj jo potem plača firma, ki je prevzela delo ali pa vladu, ki je dopustila da se v oddaljenosti 100—200 metrov od vasi nabira in izstreljuje muničija ter pri tem celo zagotavlja županstvo in domače prebivalstvo, da ni nobene nevarnosti.

Gospodinjski tečai v Tomaju. Zavod šolskih sester v Tomaju na Krasu otvoril dne 1. februarja tek. leta petmesečni gospodinjski tečaj. Spreimejo se dekleta, ki so dovršile ljudsko šolo in dosegli starost 16. let. Prošnje za spremem se vlagajo na vodstvo zavoda, in sicer do 20. januarja. Prošnji se priloži krstni list in zadnje šolsko spričevalo, oziroma odpustnica. Natančnejša pojasnila daje zavod; pismu naj se priloži znamka za odgovor.

Nabrežina. Preteklo nedeljo je blagoslovil na trgu pred cerkvijo prevzeten knezonadškof mgr. Sedej naše učne zvčnove. — S šopkom v roki je pozdravila deklica ljubljene nadpastirja, na hišah so plapolale zastave, svirala je naša in fašistovska godba, slišali smo slovenski in italijanski govor. Praznota, ki smo jo nekaj let čutili je stem, da imamo zopet zvonove odstranjena.

Nadškoč P. Zecchinini bivši špirtual v tuk. centr. semenišču se mudi te dni v Gorici. Določen je za zastopnika sv. stolice v Silvaniji.

TOMAJ.

Pcvško - bračno društvo Tomaj je imelo 24. dec. občni zbor. Izvolil se je nov predsednik, podpredsednik in tajnik. Knjižničar je poročal o knjižnici, katera se je pod njegovim vodstvom povečala v 1 letu za nad 100 knjig, tako, da šteje sedaj kakih 250 knjig. Tudi dekleta citajo precej. Od novega odpora se pričakuje, da bo društvo dvignil, ter zlasti poskrbel za predavanja in izobraževalno delo snloh.

KOPRIVA.

V Koprivi so nameravali Openci prirediti na Silvestrov večer veselico. Prišli so pa fašisti in jim prireditev preprečili, ker

se Openci niso hoteli vdeležiti fašistovske prireditve na Opčinah. Koprivci so morali potem fašiste peljati do Dutovelj.

S Kobariškega. Pri nas se življenje razvija po razburkanih dneh krnskih dogodkov — žalostnega spomina — vsakdanje, mirno, brez posebnosti. — Smeda letos še nismo imeli. Okoličani — hribovci si za močno želijo, da bi lažje spravili domov krmo in drva. — Na Silvestro so prirediti tržani ples. Dovolenje do polnoči je dala običajna oblast — po polnoči baje pa fašisti, ki so bili na ples povabljeni. Pa vedo, kaj se spodbobi, ti gg. fašisti, ki so povabili na svoj ples 6. t. m. vse tržane in tržanke. Priti so morali vsi. Pust! Pa drugič še kai.

Tolmin. Na staro leto smo zeleni tu s sv. misijonom. Vodili so ga oo. lazari. Ljudstvo se je pridno in v velikem številu vdeleževalo govorov in sv. zakramentov. Čuti pač potrebo, da vpostavi razvaline in razdejanja, ki mu jih je prizadela vojna na duši. Tako je prav, saj smo iz duše in telesa.

Vrtojba. — Javna varnost v našem kraju je pod ničlo. Tavtvine so na nočnem redu. V pondeljek in torek po noči so znano neznani uzmivoči obiskali osem hiš, od koder so odnesli vse, kar jim je prišlo pod roko: kolosa, perilo, iestvine, itd. najhujie so pa trpeli »kokosnjaški«. Ljudstva se polašča razbušljivost. Opozariamo kr. orožnike v Šempetru na te stvari, ki spadajo v njihov delokrog. Če si bo ljudstvo, v opravljeni ogorenosti »mo« iskal in delalo pravico, in če bode kosti kate-

Iz Idrije. Leta 1922 je bilo v našem mestu poročenih 41 parov, rodilo se 147 otrok, umrlo 107, obhajil je bilo nad 34.000.

Za božične praznike smo dobili nove zvonove za župno cerkev in 3 podružnice. Skupaj 12 zvonov. Glas je močan, zaokrožen, ubramo čist. Pri župni cerkvi tehta veliki zvon 2204 kv. Bovili trdi, da je H. a je veliko bolj C. Akord C es, ges, C, se prav lepo sliši, dasi je to nenačadnega. Pri kembelnih je treba povsod pridejati, ker se tvrdka ne drži pravila, nai bode kembelj 40 krat jažii kot zvon.

Sicer smo veseli, da smo jih dobili, nai bi bili le trpežni!

Avče. Dne 26. decembra 1922. so priredili naši šolski otroci lepo uspeло šolsko veselico ter so bili pri božičnem drevescu vsi obdarovani. Da je našim ljubim otročičem tako lepo uspela veselica, se imamo zahvaliti našemu šol. voditelju g. Gorjupu, g. učiteljici Kemperle, soprogi šolskega voditelja in njegovi obitelji. Hvala lepa za trud in požrtvovalnost. — Več voditev.

Trnovo pri Kobaridu. Koder zlato solnce hodi, se desni pevajo povsodi. Tako so tudi pri nas zapele za božične praznike par lepih božičnih pesnic, naša domača dekleta, za kar se jim toplo zahvaljujemo. Ne smemo pozabiti našega vrlega organista Francega Trebšeta, ki nam vzdržuje ta majhni ženski zbor. Srčno se mu zalivali in ga prosimo, da nas v kratkem zopet razveseli z lepimi slovenskimi zbori.

Nabrežinski kamnoloni.

Poslanec Šček je stavil na ministarstvo javnih del ter na ministarstvo industrije in trgovine sledečo interpellacijo:

Zeleni bi vedeti, kaj mislite ukreniti, da se zboljšajo žalostne razmere v nabrežinskih kamenolomih. Obrat kamenolomov je bil vsled vojne ustavljen: danes se pa obrat obnavlia in nabrežinska kamenolomska industrija hoče priti na višino, na kateri je bila pred vojno, ko je zaposlovala na tisoče delavcev.

Odgovor: Obveščamo Vas, da smo s 1. januarjem 1922 uvedli, v pospeševanje kamenolomske industrije, staro krajевno železniško tarifo št. 401 kot izredno tarifo št. 120, ki je bila ukinjena vsled vojne do 31. dec. 1921.

Omenjena tarifa, ki je zelo nizka in večkrat ne krije niti obratnih stroškov, je veljavna za vse postaje, kjer so kamenolomi; toda dosedaj Nabrežima ni še vpisana v tozadenvi seznam, ker ni nihče za to prosil.

Prosvetna zveza

z. Socialni tečai v Števerjanu. Delo, ki ga vztrajno nadaljuje Prosvetna Zveza, roditi razveseljive uspehe. Kdor se je vdeleževal dvodnevnega socialnega tečaja v Števerjanu, bo moral pritrdirti, da je Prosvetna Zveza lahko ponosna na krasna predavanja in veliko število vdeležencev, katerih smo našteli povprečno 200. Ta tečaj je zopet prinesel solnca v naša Brda in budil med mladino veselje za izobrazbo. Na tečaju, ki ga je vodil g. zvezni tainik Terčelj, so predavali gg. Kralj, dr. Betežnik, dr. Besednjak, posl. Šček, dr. Brača, dr. Jakončič in prof. Terčelj. Vdeleženci so z izrednim zanimanjem sledili govornikom in se vneto vdeleževali debate. Če je čas tečaja je vladal vzoren red. Tečaj se je zaključil v nedeljo zvečer. V ta namen je števeriansko Prosvetno društvo vprizorilo igro »Navadni človek«, ki je dovoljno izpadla. Po igri se je vršil komerz, pri katerem je burno pozdravljen govoril g. poslanec Šček, pred. Prosvetne zveze dr. Brummat, g. nadučitelji L. Likar, domači g. kurat in vdeleženci tečaja. Pri komerzu je sodeloval vrlji goriški Godben krožek in dobro izmenjen društveni pevski zbor »Zeleni car« je pa spretno in duhovito vladat svoje podanike in jim dal marsikaj pametnih nauškov. Zlasti je razveselil vdeležence g. solist J. Bratuž, ki je z občutkom in s krasnim glasom in poudarkom zapel par umetnih solosopravov.

Splošno veselje in zadovoljstvo, ki so ga odnesli od tečaja domačini in vdeleženci iz Cerknega, Vipolž, Oslavje, iz Kojškega in drugih okoliških vasi, najbolišča potrebo prosvetnega dela v naših Brdih. Naj bi se zdramile tudi ostale vasi in zachele s prenotrebni izobraževalni delom!

z. Okrožna seja za cerkljansko prosvetno okrožje se bo vršila dne 14. jan. v Cerknem. Vabljeni so vsi odborniki in društveni predsedniki.

Okrožni tainik.

Izgotovila. S tem bo dana našemu ženstvu lepa prilika, da se v tako važni stroki izuri in si marsikaj prihrani.

Obenem s tem tečajem prične tudi tečaj za francoski jezik, ki bo imel oddelek za začetnike in višji oddelek. Ta tečaj lahko obiskujejo tudi moški.

Z obema tečajema začnemo s 1. februarjem t. l., zato so naprošeni vsi, ki se za te tečaje zanimajo, da se prijavijo do 25. t. m. v društvenih prostorih v »Trgovskem domu« ob torkih in četrtekih od 2.—4. ure pop. Za te

tečaje se bo plačevala šolnina, ki se ob določila po številu pričašenih.

Zglasilo naj se tudi oni, ki se zanimajo za učenje ruščine.

Stariši naj pošljajo dekllice od 9. do 14 leta k tečaju za krpanje, šivanje in vezanje, ki se bo vršil vsako sredo od 2.—4. ure pop. tudi v društvenih prostorih.

Članicam »Splošnega slovenskega društva« se naznanja, da se vrši v nedeljo 21. t. m. skupni sestanek s predavanjem. Vdeležite se ga v velikem številu!

Iz kmetsko delavske zveze.

Železniška uprava bo proučila zadevo in bo po možnosti uvedla tudi za nabrežinsko postajo znižano tarifo, ki je danes največja olajšava, ki jo moremo dovoliti na železnicih.

Priporočali smo merodajnim uradom, da zaprosijo tudi nabrežinski kamenolom v prijedovanju kamena, ki ga potrebujemo za zgradbo milanskega klovdora.

1. Ljudske organizacije so smatrali vedno za svojo dolžnost, nuditi svojim članom brezplačno pravno pomoč. Saj so tudi kmet, obrtnik in delavec navezani premogokrat na odvetnika in sodnijo, če tudi niso »pravdarji«.

Tudi K. D. Z. ima po pravilih namen: nuditi svojim članom pravno pomoč. Sedaj, ko se je ustanovilo že dovoli skupin K. D. Z. po deželi, je vodstvo sklenilo ustanoviti pravni oddelek, ki naj bi nudil članom K. D. Z. brezplačno pravno pomoč. Katera je maloga pravnega oddelka K. D. Z.? Nekaj primerov: Član K. D. Z. je vabljen na sodnijo radi zapuščinske razprave. Večkrat nastajajo vsed tečaji med brati, sestrmi in najbližnjimi sorodniki najhujši spori in prepriki, ki se premogokrat poravnajo komaj na smrtni postelji. Zato bo v tem slučaju naloga pravnega oddelka K. D. Z., da pojasni članu, kakšne pravice ima na podlagi testimenta, in kakšne pravice, če ni testimenta. Ali: Član K. D. Z. ima spor s svojim sosedom radi motenja posesti, radi nakupne, prodaine ali najemninske pogodbe, ali pa ima spor z občino, deželo ali državo. V vseh teh zadevah mu bo pravni prijatelji K. D. Z. pojasnil zakon glede motenja posesti, ali postavo o pogodbah itd. Nasvetoval mu bo če tre-

ba, da se z nasprotno stranko poravnava in kako naj se poravna. Ako pa je poravnava izključena, mu bo nasvetoval, kako naj brani svoje pravice pri sodniji. — Zemljščka knjiga igra v življenju veliko vlogo. Vsak najmanjši posestnik ima že njo opravilo. Zato bo dajal pravni prijatelji K. D. Z. tudi o zemljeknjižnih zadevah pravne nasvete. Isto velja o eksecuciji, o varuštvu, kakor tudi o kazenskih zadevah.

Gotovi smo, da bo pravni oddelek K. D. Z. obvaroval naše ljudstvo mnogih brezporebnih pravd.

Pravni oddelek bo vodil dr. Stojan Brajša. Sprejemal bo člane K. D. Z. vsak četrtek od 1½ do 3 popoldne in vsako nedeljo od 10 do 12. dopoldne v sobi uredništva »Gor., Straže«, Gorica Via Mameli št. 5. Pisma, ki so namenjena pravnemu oddeku, se pošljajo: Tajništvo K. D. Z. pravni oddelek, Gorica Via Mameli št. 5.

Tajništvo K. D. Z. v Gorici.
Socialno-gospodarski tečaj K. D. Zveze.

Kmečko - delavska zveza predi od 1. februarja (četrtek) do 4. februarja (nedelja) zvečer socialno - gospodarski tečaj v Gorici. Lanskega tečaja K. D. Z. se je vdeležilo 80 fantov in mož iz dežele. Vdeležence lanskega tečaja vabimo, da se vdeležijo tudi letosnjega tečaja.

Pozivljamo vse, ki se želijo vdeležiti letosnjega tečaja K. D. Z. da vložijo čimprej pisemno pršnjo na tajništvo Zveze, Gorica, Via Mameli št. 5. in sicer najbolj pozno do 20. januarja.

Natančni program tečaja priobčimo v prihodnji številki »Gor. Straže«.

Tajništvo K. D. Z. v Gorici.

DNEVNE VESTI.

Gospodarski list. Prva številka drugega letnika Gospodarskega lista izide ta teden v spremenjeni obliki in s zelo zanimivo in praktično vsebino. Posebno veseli bodo naši vinogradnički članki o gnojenju vinogradov. Uredništvo je na splošno željo odprlo predal: »Uprasanja in odgovori«, v katerem bodo strokovnjaki-sotrudniki odgovarjali na stavljena vprašanja.

Razpisana učiteljska mesta v tržiškem okraju

Tržiški okrajiški svet je izdal odlok z dne 2. dec. 1922., št. 2481, s katerim razpisuje več učiteljskih mest. Med temi prihaja za Slovence v poštev mesto nadučitelja na mešani dvorazredni šoli v Devinu in mesto nadučitelja in učitelice na mešani dvorazredni šoli v Dobrobušu. Ker so te postojanke za Slovence silne važnosti, pozivamo naše učiteljstvo, da se za ta mesta gotovo potegne.

Učiteljem v vojaški službi!

Naša pol. organizacija v Gorici, je vložila na vojno ministrstvo zahtevo, da oprosti vojaške službe vse one naše učitelje, ki so neobhodno potrebeni našemu ljudstvu, ker so ostali nekateri kraji brez šole. Vlada ne more vendar dopustiti, da ostane naša deca brez pouka in se pogrezne v analfabetizem!

Vodstvo naše pol. organizacije je prejelo od posebnega tajnika vojnega ministra Diaza odgovor, ki se glasi: »Po nalogu Nj. Ekscelencije ministra imam

čast naznaniti Vaši organizaciji, da se bo prošnja, ki se tiče olajšav ljudskošolskim učiteljem v Julijški Krajini, naglo proučila in definitivno rešila. Upajmo, da se »proučevanje« ne zavleče toliko časa, dokler učitelji odslužijo.

Pozor gospodarji in posestniki! Ako hočete biti poučeni o raznih gospodarskih vprašanjih, berite »Gospodarski list«. Načrtno, ki znaša za celo leto 12 lir, pošljite upravi Gospodarskega lista v Gorici Corso Verdi 32.

GOSPODARSTVO.

Kaj mora vsak pameten človek vedeti.

Včasih je teklo življenje silno mirno in gladko. Kmet je delal na polju leta za letom, redil je živino, gojil sadno drevje in vinsko trto in na jesen je prodajal svoje pridelke skoro vedno po isti ceni. Cene blaga so bile takoreč stalne in če se je kakšna stvar podražila za 1 krajcar, je bilo že silno tarnanje in stokanje v celi deželi!

Danes so se pa razmere silno predvugačile. Danes se cena poljskih in obrtnih pridelkov izpreminja skoro vsak dan, in ne za en krajcar, temveč kar za lire.

Odkod ta izpremembra?

Pred vojno smo imeli stalno denarno vrednost. Danes pa je po svetu vse polno papirnatega denarja, ki spreminja neprestano svojo veljavno, ker ni krit zadost z zlatom in se po vrhu v vedno večji množini tiska. Razen tega imamo danes pred nosom že državne meje in zato uvažamo in izvažamo zelo mnogo blaga iz tujih držav. Večino industrijskih predmetov n. pr. poljsko orodje, obleko itd. uvažamo, iz tujine, in sicer iz Nemčije, Avstrije, Češkoslovaške, Jugoslavije itd. Vsača teh držav pa ima drug denar z drugo veljavno, ki se v vsaki državi skoro vsak dan spreminja. Zato moramo skrbno zasledovati vrednost razne zlasti nam sosednega denarja. Zato primaša »Straža« v vsaki številki poročilo o vrednosti različnega denarja. Njegova vrednost se določa na takoj zvezanih borzah. Kai je borza bomo povedali v eni prihodnjih številk. Danes le poudarjam, da so številke, katere objavljamo, važne tudi za kmeta. Naj pojasmimo stvar na nekaterih primerih.

Kmet iz Kobarida ima sorodnika v Ameriki, ki mu pošlje večkrat par dolartev. recimo 100. Kaj naj naredi ta kmet: naj takoj zamenja ves denar, ali naj počaka? Tisti kmet, ki zasleduje »borzna poročila« in politiko, bo kmalu uvidel, ali

bo dollar še »skočil« ali ne. Če misli, da bo še »skočil«, bo zamenjal le toliko dolarjev, kolikor pač trenutno potrebuje denaria, ostane bo pa vridžal. Če pa misli, da cena ne poskoci več kvišku, bo prodal vse naenkrat.

Ali pa: Kmet bi rad kupil obleko. Blago dobimo navadno iz Češkega. Zato je zani važno vedeti, kako »stoji« češka krona napram liri. Če misli, da se bo lira proti češki kroni dvignila, da bo torej češke krona cenejša postala, bo raje še nekoliko počakal, ker bo dobil v tem slučaju blago ceneše. Če pa misli, da bo češka krona zrastla, bo kupil takoi, in ne bo čakal na novo »draginio«.

Ravno tako bo pameten kmet zasledoval tudi cene raznega blaga v tistih deželah, kamor mi svoje blago navadno prodajamo, in pa vrednost denarja tistih dežel ter jih primerjal z našimi. Če n. pr. kmet ve, da velja v Pragi 1 kvintal krompirja n. pr. 300 kron in v velja 100 lir 200 čeških krompirja, bo značilno zračunati, da velja kvintal krompirja v Pragi 150 lir. Kdor zna to izračunati, bo prav enerčno pognal kučico izpred hiše, ki mu ponuja za kvintal krompirja 60 lir. (Odračunati je treba tukaj seveda carino in vognino).

Takih primerov bil lahko nashi število mnogo, a naj zadostujejo le ti, ker že iz teh vsak kmet lahko razvidi, da mora danes tudi kmet zasledovati mednarodne blagovne in denarne cene, če noče trpeti škode.

Cene živil v Gorici pri razprodaji na drobno so bile 10. januarja sledeče: Česnik 1.60 0.60; kislo zelje 2 L; karfijoli 1.20 kg; čebula 1 L; fižol navadni 2.60; kok 2.80; rimska salata 1.40; krompir 0.70 do 0.80; repa sladka 0.40; kisla repa 1 lito; zelen redič 1.50 L; ručec 2.50 do 3 L; spinača 1.20; matavile 1.40 L; vržote 0.50; sadje: rožici kg 1.40 do 1.60 L; pomaranča 1.80 do 2 L; 1 kg kostanjev 1.50 do 1.60; 1 kg suhih fig 4 L; jabolke 1 L; orehi

Naročnina Goriške Straže za leto 1923 je naslednja:

Celo leto 15 lir - pol leta 8 lir - četrt leta 4 lire in za inozemstvo celo leto 30 lir. . . .

3 do 4 L; Meso: goveje sprednje 7.20 L, zadnje 8.80 L; teletina sprednja 10 lir, zadnja 12 lir; svinjina sprednja 9 lir, zadnja 11 l. Živila: voli 1 kg žive ge 3.60 do 4.10 lir; Maslo: domače sveže 7 do 8 lir; liter mleka 1.40 do 1.60 lir; Med v satovju 10 lir/kg; trčani med 12 lir; skuta 4 do 5 lir/kg; jajca 0.65 do 0.70 komad. Seno 50 do 54 lir za 100 kg; slama 20 do 24 L; oves 96 do 98 lir; Drva za kurjavo 10 do 12 lir za 100 kg.

Darovi.

Za šolsko društvo daruje g. Benedikt Poiž, nadučitelj v pok. 40 L. — Hvala!

Za Sirotišče: Breginiski »vate« kobariški dužovniški 50 lir.

Tomaževi žlindri dobite pri Zadružni zvezi v Gorici, Corso Verdi 32.

Izjava :)

Ker je moja žena Vilhelmina Bremec pobegnila od doma, opozarjam tem potom slav. občinstvo, da za njena dejanja ali dolgove ne prevzamem nikake odgovornosti.

Aloizij Bremec
Lom Kanalski 78.

* Za članke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, ko likor zahteva tiskovni zakon.

Fotograf Anton Jerkič se ne vrne v hišo goriške ljudske posojilnice v Gospodski ulici, kadar se splošno govorí, ampak ostane nadalje v sedanjih prostorih Corso G. Verdi 36. (prej Via Giardino.)

V. Mariboru je na prodai dvonadstropna vogalna hiša 3 min. od kolodvora z parketiranimi 8 stanovanji, kopalnimi sobami, električno razsvetljavo, veliko kletjo za obrt itd. Cena približno Lit. 120.000.

Resne ponudbe na pisarno dr. Medveščeka v Gorici.

Knjigarna K. T. D. v Gorici

ima med drugim v zalogi tudi sledeče knjige:

1. Dr. Žigon: Poezije Franceta Prešerna.
2. F. Prešeren: Poezije, urenil L. Pintar.
3. Fr. Levstik: Poezije I.
4. Fr. Levstik: Poezije III.
5. Fr. Levstik: Poezije II.
6. Stritarjeva antologija.
7. Sardenko: Dekliške pesmi.
8. Vodnik: Žalostne roke.
9. V. Molè: Tristia ex Siberia
10. Golja: Večerna pesmarica.
11. Gregorčič: Poezije I. zv.
12. Gregorčič: Poezije IV. zv.
13. Gregorčič: Job.
14. M. Elizabeta: Iz moje celice.
15. Debeljak: Francoska lirika
16. F. Zbašnik: Pesmi.
17. O. Žurančič: V zariji Vidove.
18. J. Stritar: Strunam slovo.
19. Golar: Bob za mladi zob.
20. F. Bevk: Pesmi.

Društva pa pozoriamo za sedmii čas, na sledeče kuplete: St. Premrl: Smokav kumlet. Ant. Grm: Kupleti.

PEKATE TE NAJCENEJŠE TESTENINE.

To potrjujejo vse gospodinje, ki so napravile poskušnjo s tem, da so skuhalo ob enem te in druge. Pekatete so se vedno zelo nakuhalo.

Vosčene sveče - kadilo
Svečarne J. KOPAČ
Liubliana

Zastopstvo za Julijsko krajino
Knjigarna Kat. tiskovnega
društva v Gorici

POHISTVO. Vsled pomanjkanja prostorov prodam spalne sobe, jedilne sobe, kuhinjsko opravo ter posamezne koše po zelo znižanih cenah.
V. Grignaschi, ul. Morelli 49.

RAZGLAS.

Pri županstvu Solkan je na prodaj pod jako ugodnimi pogojii dobro ohranena opć. tehnicna, katera vzdigne 79 stotov. Vsa nadaljnja pojasnila dobijo interesenti v obč. pisarni.

ZUPANSTVO SOLKAN
župan:
Anton Poberaj.

Izsel je:

Vedež za I. 1923

in

Hišni prijatelj.

Dobiva se v Gorici v Knjig. K. T. D. MONTOVA HIŠA, V Trstu pri J. ŠTOKA via Milano 37.

CENA: Vedež lično vezan stane L 3. Vedež elegantno v platno vezan L 4.
Hišni prijatelj L 2.

Novoporočenci!

Razprodaja se mobilija kakor:

krasne omare, postelje in drugo iz Solkanskih izdelkov.
— Cene najnižje. —
Gorica, Riva Castello
št. 8 (konec Raštela) :: ::

I. Kumar Tolmin

Prodajalna mrtvaških predmetov. Velika zaloga kinča za rakve vsake vrste.

Lastna delavnica za rakve in vence iz suhih cvetlic, oblike za mrtve, vsakovrstni žalni predmeti sveče iz pravega voska. Pajčolani, venci in šopki za neveste, birniance in za prvo sveto obhajilo.

Franc Bajt.

v Gorici, Via del Corno 13, I. je otvoril oblastveno koncesionirani urad za spise, prestage, prepise, posredovanje pri kupu in prodaji nepremičnim, najemih in posojilih.

Ustmena naročila se sprejemajo ob četrtekih.

Dr. Alfonz Serjum, Zdravnik v Tolminu

naznanja, da se je preselil v lastno hišo poleg učiteljišča. Istotam nahaja se tudi zdravniški atelje.

ZDRAVNIK

Dr. Fr. Jakončič
ordinira v Gorici
v Gospodski ulici 6
od 9-11 in 3-4.

DR. A. GRUSOVIN

specialist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože. Rekonvalescencija na dunajski kliniki.

Spreiema:
od 9-11 in od 3-7 ure.
GORICA (Piazza grande)
Travnik hiša Paternelli

Kupujem kože

kun, lisic, podasic i. t. d. in plačujem po najvišjih cenah. Windspach, «Albergo Gorizia», Gorica Corso Vitt. Em. 16.

PODROŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici
Corso Verdi „Trgovski Dom.“

Telefon št. 50.

Brzjavni naslov:
Ljubljanska banka.

Dejiniška glavnica
in rezerve:

CENTRALA: LJUBLJANA D 36 MILIJONOV

PODROŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaia vsakovrstnega tujega denarja — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle naikulantne.

Uradne ure za občinstvo 8½-12 in od 3-5
Gb sobotah pooldne. ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.

J. Lenassi Gorica, Via Trieste 16.

Moka, sirk, oves, otrobi, kava, sladkor, špeh, olje, petrolej itd.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Ryman, vsakovrstno blago za poročence, kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno! Cene zmerne!

Pozor!

Velika razprodaja

Pozor!

ANDREJ MAVRIČ
manufakturana trgovina z izgotovljenimi oblekami

GORICA --- Via Carducci štev. 11 --- GORICA

Zgoraj imenovana trgovina opozarja cenj. občinstvo, naj ne zamudi najugodnejše prilike, nabavili si po nizki ceni dobro manufakturno blago! — Vsled preselitev v lastno hišo in pomanjkanja prostorov se bode prodajalo raznovrstno žensko in moško blago, žimo, volno, blazine, ter sploh vse najpotrebnnejše blago za novoporočence

pod tovarniško ceno.

Ponovno opozarja cenj. občinstvo, naj uporabi to priliko, ki bo trajala od 20. septembra 1922 do preselitev v lastno hišo štev. 3 Via Carducci.

Za obilen obisk se priporoča

ANDREJ MAVRIČ.

Ne pozabite na domačo tvrdko! Postrežba najboljša in točna!
Tekom meseca januarja deli tvrdka cenj. odjemalcem KOLEDAR za tel oče lato 1923.